

[Elias Lauf.]

landsråd og kommunalbestyrelse, samt en udvidelse af adgangen for fraværende vælgere til at afgive stemme pr. brev, kan jeg også tilslutte mig disse. Ganske vist er folketingsvalg i Grønland ikke en stemmeafgivning på partier, men på enkeltpersoner. Men jeg tror ikke, at folketingsvalgloven kan komme til at lide af den grund, da vælgerne som regel kender alle personligheder i landet og derfor ved, for hvem de vil afgive deres stemme. Med hensyn til landsråds- og kommunalbestyrelsesvalg vil de foreslåede ændringer om vælgernes større modenhed også betyde meget.

Jeg kan således tiltræde de i lovforslagene foreslåede ændringer i det store og hele og kan anbefale lovforslagene til hurtig behandling og vedtagelse i det høje ting.

Ministeren for Grønland (Lindberg): Jeg vil gerne takke samtlige ordførere, fordi de har givet tilslutning til de to foreliggende lovforslag. Jeg forstår på samtlige ærede ordførere, at de ikke har ønsker om ændringer, selv om der har været rejst visse tanker.

Må jeg med hensyn til spørgsmålet om Nord- og Østgrønland i forbindelse med disse love sige til det ærede medlem hr. Lannung, at jeg under finanslovdebatten gjorde rede for, hvor langt vi var med disse planer. Der er ikke sket så forfærdelig meget siden — det er jo ikke så længe siden, vi havde finanslovdebatten, det var umiddelbart før jul — men vi bestræber os for i overensstemmelse med de betragtninger, jeg dengang gjorde gældende, at løse disse problemer så hurtigt som muligt.

Det ærede medlem hr. Lannung var også inde på spørgsmålet om Kap Dan i forbindelse med de drøftelser, vi har haft om dansk besætning på den amerikanske radarstation. Det ærede medlem spurgte, hvor langt vi var kommet i disse forhandlinger. Vi er mig bekendt ikke kommet ret meget længere, end da vi havde debatten i det høje ting. Sagen behandles i øjeblikket i udenrigsministeriet; men da stationen først bliver færdig i sommeren 1960, er der for så vidt også god tid til at behandle dette spørgsmål, og vi håber altså stadig på en løsning, der går ud på, at der bliver dansk besætning på denne station.

Det ærede medlem hr. Lannung har ret i den antagelse, at det er meningen, at den bestemmelse, vi gennemfører vedrørende folketingsvalg i Grønland, også skal gælde for landsrådets vedkommende. Det kan ske ved kongelig anordning, og det er derfor ikke nødvendigt at fremsætte lovforslag herom; men det er altså meningen, at vi, så snart disse to lovforslag er blevet gennemført, vil udstede en kongelig anordning, således at de samme bestemmelser kommer til at gælde for landsrådet.

Må jeg sige til det ærede medlem hr. Alfred Jensen, at det er klart, at man kan diskutere, om vi skulle være gået endnu videre med hensyn til at nedsætte antallet af stillere. Det er jo en halvering, der finder sted; der kræves 200 i øjeblikket, og vi foreslår nu at gå ned til 100. Man kunne være gået ned til 50, men der er den forskel, at i den øvrige del af Danmark er det i det store og hele partier, der opstiller, medens det i Grønland er enkeltpersoner, og jeg har forstået — i hvert fald at dømme efter forhandlingerne i landsrådet — at man har ment, der skulle være et vist rimeligt antal, som stillede sig bag en person, før han kunne stille sig op til folketingsvalg. Det er det, der har ført til, at landsrådet har anbefalet, at man fastsatte antallet til 100, men ikke har villet gå længere ned.

Det ærede medlem hr. Alfred Jensen rejste også det spørgsmål, om man kunne indføre en endnu bredere adgang til at stemme, det, vi kender i den øvrige del af Danmark, nemlig at stemme pr. brev. Heroverfor vil jeg gerne pege på, at når man har gjort den pågældende bestemmelse så rummelig, som den efter min neing er: at de, der bor på udsteder og fjerntliggende steder i Grønland, indtil 6 uger før valget har adgang til at stemme, er der i virkeligheden en meget større og lempeligere adgang — kan man sige — til at stemme, end vi kender i det øvrige Danmark, og derfor tror jeg ikke, der vil være den trang til at stemme pr. brev, som vi kender hernede til folketingsvalg. Dertil kommer, at postgangen i Grønland ikke kan sammenlignes med postgangen i Danmark. Det vil meget vel kunne tænkes, at disse breve, hvis der var en sådan adgang til at stemme pr. brev, ikke kunne nå frem inden for et tidsrum af 6 uger — måske ville det være nødvendigt